

[Thestrup.]

tivplanen har jo vist, at det offentlige tillige har en tilbøjelighed til meget store persona-leudvidelser.

Vi har næppe nået at sætte de rette grænser for det offentliges magt over det enkelte menneske endnu, selv om vi har fået ombudsmandsinstitutionen, offentlighed i forvaltningen og andet, der virker i samme retning.

Jeg skal ikke gå videre ind på disse områder, der jo ikke direkte vedrører de her fremsatte lovforslag. Jeg skal kun sige, at løsningen af de her foreliggende problemer sammen med de andre problemer, jeg har nævnt, har samme hensigt: en stærkere beskyttelse af det enkelte menneskes frihed og tryghed mod de farer, som den moderne udvikling truer ham med.

Jeg kan tilsige mit partis velvilje og store interesse ved behandlingen af disse lovforslag, og jeg går ud fra som noget ganske rimeligt, at de skal behandles i et udvalg.

Per Federspiel: Fra mit partis side har vi med glæde set, at der nu er taget hul på hele dette spørgsmål om beskyttelse af den enkelte borger mod de mange ting, som hr. Thestrup har opridset, og som jeg ikke skal gentage. Det drejer sig jo i det væsentlige om de konflikter, der opstår mellem på den ene side det enkelte menneskes interesser og på den anden side kravet om ytringsfrihed og pressefrihed. Det drejer sig tillige om konflikten mellem den offentlige interesse — for ikke at sige den offentlige indblanding — i borgernes forhold og den enkeltes krav på beskyttelse herimod.

Jeg tror, der er taget hul på mange væsentlige ting både ved de lovforslag, der er fremsat fra oppositionens side, og ved regeringsforslaget, men jeg er enig med hr. Thestrup i, at vi kun er ved begyndelsen af hele dette problem, der jo har været behandlet i en række forskellige forsamlinger både officielle, videnskabelige og politiske.

Jeg tror, det er rigtigt, at man i lovforslagene i væsentlig grad har koncentreret sig om misbrug og ikke har søgt at rette opmærksomheden, som man gjorde det i begyndelsen, da denne diskussion rejste sig, mod selve apparaturet. Man har ikke villet forsøge at fremsætte forslag om forbud mod besiddelse af aflytningsapparater osv., og

det ville også under alle omstændigheder være ganske virkningsløst. Det betydningsfulde er, at det er selve misbruget, der kan gribes ind over for.

Jeg tror også, det er væsentligt, at vi kommer bort fra den gældende erstatningspraksis, som i reglen fordrer, at man skal kunne dokumentere et økonomisk tab. Det vil utvivlsomt være rigtigt at lade domstolene udforme den praksis, som ikke nødvendigvis bør begrænse sig til den skadelidtes økonomiske forhold, men måske i højere grad skal ramme skadevolderen efter hans eller hendes økonomiske forhold.

Endelig er det med tilfredshed, vi ser, at der er taget hul på spørgsmålet om industri-spionage. Jeg tror ikke, at det forslag, der her foreligger, imødekommer de krav, der må stilles. Ikke mindst den danske voksende industri er ganske overordentlig sårbar over for spionage. Det er ikke i alle tilfælde, man kan dække sig ved patenter, og selv patenter kan også krænkes. I de foreliggende lovforslag retter man opmærksomheden mod problemet med ansattes misbrug. Det er jo ikke så helt få tilfælde, man oplever, hvor forretningsforbindelser under det ene eller det andet påskud kommer i forbindelse med produktionen og skaffer sig oplysninger om hemmelig produktionsmetoder osv., og jeg er ikke sikker på, at det nye forslag til stk. 4 i konkurrencelovens § 11 vil være tilstrækkeligt til at ramme denne virksomhed, som efterhånden er ved at antage et temmelig foruroligende omfang.

Men alle disse spørgsmål vil det sikkert være rigtigt at behandle temmelig dybtgående i udvalget, og jeg vil mene, at man også dér kan pege på de ting, der måske endnu ikke er modne til lovgivning, men som i hvert fald bør overvejes, måske ikke nødvendigvis af straffelovrådet, men på den måde, justitsministeren og regeringen nu måtte finde rigtig med henblik på en videre udarbejdelse af et virkeligt kompleks af regler til beskyttelse af privatlivets fred.

Svend Haugaard: I oktober 1967 fremsatte det radikale venstre et forslag til folketingsbeslutning, som indeholdt forslag om afskaffelse af politiske kartoteker, indgreb over for anvendelsen af tekniske aflytnings- og fotomuligheder, som kunne anvendes til spionering af privatlivet, kontrol med pri-